

Ветэран у страі

Вілеор Іосіфавіч Рымашчук нарадзіўся ў Мінску. У час Вялікай Айчыннай вайны, калі яму было толькі дзесяць гадоў, загінулі яго бацька, ён зведваў горыч і нястачу.

Пасля вайны скончыў ПТВ № 24 Мінска, затым Мінскі індустрыяльна-педагагічны тэхнікум і БДУ.

З 1992 года працуе ў Рэспубліканскім цэнтры фізічнага выхавання і спорту навучнікам і студэнтам. Спачатку ўзначальваў аддзел матэрыяльна-тэхнічнага будаўнічага забеспячэння, затым — намеснікам дырэктара гэтай установы.

За час работы тут правіў сябе ініцыятыўным спецыялістам, умелым арганізатарам. Прымаў непасрэды ўдзел у стварэнні спартыўна-тэхнічнай базы Мінскага прафесійна-тэхнічнага вучылішча № 53, будаўніцтва алімпійскіх спартыўных комплексаў "Стайкі" і "Раўбіны", працоўных рэзерваў Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь.

Вілеор Іосіфавіч паспяхова сумяшчае вучобу з актыўнымі заняткамі спортам. Невыпадкова з'яўляецца майстрам спорту СССР, неаднаразова чэмпіёнам і прызёрам Рэспубліканскіх і Усесаюнных спаборніцтваў па боксу.

За вялікі ўклад у стварэнне спартыўнай матэрыяльна-тэхнічнай базы ў краіне ўзнагароджаны Ганаровым Граматам Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР і прафгасу, Міністэрства асветы БССР, адукацыі і навукі Рэспублікі Беларусь.

Найбольш поўна праявіліся яго арганізатарскія здольнасці і ўменне працаваць з работнікамі галіны непасрэдна на пасадзе намесніка дырэктара Рэспубліканскага цэнтру фізічнага выхавання і спорту навучнікам і студэнтам. Для яго характэрны ўменне зладзіць і дружна працаваць не толькі з калектывам, які ён узначальвае, але знаходзіць тэматычныя кантакты і разуменне з гарадскімі, абласнымі і рэспубліканскімі будаўнічымі арганізацыямі.

Вілеор Рымашчускага адрознівае ўменне сістэматычна павышаць і ўдасканальваць сваё прафесійнае майстэрства і кампетэнтнасць, укараніць у практыку работы дасягненні ачыненнай і замежнай навукі. Ён уносіць належны ўклад ва ўдасканаленне і стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы для заняткаў фізічнай культуры і спортам у органах сістэмы адукацыі і на падрыхтоўцы рэзерву для нацыянальных каманд Рэспублікі Беларусь.

За шматгадовую плённую працу і ў сувязі з 65-годдзем з дня нараджэння Вілеор Іосіфавіч Рымашчук ўзнагароджаны знамям "Выдатнік адукацыі Рэспублікі Беларусь", а з нагоды 60-гадовага юбілею сістэмы прафгасу — ганаровым знамям "За заслугі ў развіцці прафгасу".

Радзіцкая вінуе яго з днём нараджэння, жадае яму творчых поспехаў у працы і шчасця ў асабістым жыцці.

Пётр ШУБЯНОК.

Малюнік Алег ПАПОВА.

Спорт

Барцы малайцы!

Спрэму на ўдзельніцтва ў чэмпіянате свету сярод талідаў на грэка-рымскай барацьбе, які адбыўся ў Францыі, вёлі спартсмены 1980 — 1982 гадоў норманізму.

Сярэбраную медаль на ім заваяваў навучнік Гомельскага вучылішча алімпійскага рэзерву, выхаванец спецыялізаванай дзіцячай школы алімпійскага рэзерву Юрый Колеснік. Немалая заслуга ў поспеху юнага таленавітага спартсмена і яго трэнеру Аляксандра Фурсева і Рыгора Казлоўскага.

Пётр ЯРАБЫ.

За турнірам — турнір

Пасляхова выступілі юныя беларускія тэнісісты на міжнародным турніры "Кубак Крамля" ў Маскве. Ва ўзроставай групе да 12 гадоў Дзіма Новікаў пераможца, а адзіночным разрадзе — Андрэй Кірэеў.

Другой у адзіночным разрадзе тэнісістаў і пераможцай у парных спаборніцтвах стала Віка Азарэнка. Юныя мінчане Антон Самуйлаў і Ягор Пунтус сталі ападкамі сярэбранымі і бронзавымі прызёрамі сярод юнакоў, якім не было за 14 гадоў.

Вільям АСТРЫНСКІ.

Жыццё і тварыццё для людзей

Што застаецца пасля нас

Грошам сирот асягна неба з'явілася для мяне павелічэнне аб заўчаснай смерці выкладчыка роднай мовы і літаратуры, дырэктара Беларускай сярэдняй школы, члена Саюза пісьменнікаў СССР паэта Уладзіміра Міхайлавіча Верамейчыка. Крыху больш года мінула, а розум адмаўляецца верыць, што ўжо няма на гэтым свеце майго драгога сябра, чалавека, які пачаў і сардэчна пісаў: "А каб абдымаю ты разы па-хрысціянску".

Як у мора вады, было ў галаве паэта шмат розных планаў: "Я восьмы месяц на пенсіі і працую на старой пасадзе. Як чалавек пазнаўся, будзе давацца дваццаць гадоў на гэтай пасадзе, бо хачу напісаць гэтую "Развітання з XX векам". У "Настаўніцкай газеце" прымаў пра мару напісаць кнігу пра гарадзкіх дзеячаў дырэктары школ. На тэлефоне павелічэнне аб выкліку жалю і напісанні першых пра "жывы Верамейчык".

А гэта была такая. У пачатку верасня мінулага года пазнаўся ўдзельнікам Верамейчыку дамоў. Там мяне павелічэнне, што гэтыя знаходзіліся на лясной вуліцы ў Мазыры. Усталяваў канкрэтны каардынаты яго таможніцкага знаходжання. Па стане свайго імпрыянацыя з'явілася не мог наведваць сябра, каб падтрымаць яго маральна. Паступіў так. Пазнаўся ў Мазыры Рыгора Купрэвіча Верамейчыку, сваёму даўжніку і на дзённым саборы, які да выхадна на пенсію працаваў генеральным дырэктарам Мазырскага малавага вытворчага аб'яднання.

Шчыра ўспрымаў яго наведваў У.М.Верамейчыка ў балныні, што ён адрозніваў і з'явіўся. Вярнуўся адтуль і неадкладна пачаў пісаць кнігу, якую павелічэнне пра з'явіўся персанажам. Заключыў: "Цікава чалавек тваё Верамейчык, з даважэннем даўга гутарыць з ім. З такім чалавечым не хочацца расставіцца".

Пражылоўгі нас атрымаў ліст ад У.Верамейчыка непасрэды з мазырскай балныні: "Васілец, не стала сябра — проста чалавека. Пайшоў таварыш мой. Нямаючы дарогі. Жыць і тварыць яму б у новым веку, ды, мабыць, ён патрэбен Богу. Як усё змяніць, ён хацеў сваё сям'ю, і прымаць, і славіць, Але да сёння ўсё жыццё аднаго. Ён Верамейчык наведваў. Ён Верамейчык ён быў усім: Настаўнікам, дырэктарам і аўтарам. Сябе не шкалаваў зусім —

мяне знайшоў. Мы добра пазнаёміліся. Дзякуй за добрата чалавека! Васілюк сказаў, што калі добра акрыю, то прыеду на дні 2 — 3 да цябе. Дай Бог таму з'явіцца". Письмо датавана 15.09.99 г. Такое павелічэнне і жаданне мяне вельмі абрадавала. Неадкладна пра гэта сказаў па тэлефоне, чым акрыліў паэта.

Прайшоў пэўны час. І зноў у майх руках ліст ад 15.11.99 г. Чытаю: "Жыві, як Някрасаў: пішу свае вершы, замалеўці і г.д. Прыехаў да цябе асадою, але не той час". Нехта мутарна-трывожна стала на душы. Чаму ён так напісаў? Мабыць, здароўе пачало даваць абы. Праўда, на тэлефоне ў час нашай размовы не было меркаваць аб яго фізічным стане. Ва ўсім выпадку Уладзімір Верамейчык не нуму, не падаў у роспач, а актыўнасцю дзейнічаў сваімі творчымі планами.

І вось апошняе дэклада апошняга года леташняга года прынесла горкую вестку: перастала быць сэрца адмысловага выкладчыка роднай мовы і літаратуры, пінатдовага кіруюўніка Беларускай сярэдняй школы, выдатнага паэта і публіцыста У.М.Верамейчыка.

Даволі доўгі быў у мяне шлях, пакуль мы сустрапіліся і моцна пасябравалі — на ўсё жыццё. Цікава лёс у паэты-пісьменнікаў. Іх ведаюць і захапляюцца іх творчасцю многія чытачы. Ім жа выпадае вельмі рэдка магчымае супрацьстаяццё і надзіраць ролка — пасябраваць.

Напачатку так было і ў мяне. Чытаў звыкла і імпрэнтна Верамейчыка пасыпчыня і публіцыстычныя творы. Падобнае глыбіннай думі і сакантай беларускай мовы, дзе звычайна спосабам было цесна, а думкам нафта прастора і душна. Вельмі абрадаваўся, калі на вочы трапіліся вершы "Пазізія ў Тураў да настаўніка беларускай мовы Федара Міхайлавіча Саўка" і нарысу "Гомельскай праблеме" пра тагачаснага галоўнага ўрача Хаўскага.

участковай балныні, заслужанага ўрача БССР Аліксея Мікалавіча Сінічу. Іх абодвух я ведаў. Першы прымаў у мяне экзамен па беларускай мове і літаратуры за курс сярэдняй школы і пазней стаў майм калегам — звычайна, другі даваў кваліфікацыйны парадак, каб захаваць добры стан здароўя. Ад іх я і даведаўся сёння пра У.М.Верамейчыка як чалавека, педагога і паэта. Ён аўдыяна выклікала жаданне супрацьстаяццё і, калі будзе заўточна, пасябраваць.

У Светлагорску на абласной нарадзе дырэктары школ ледзь было не сутыкнуліся. Пасля перапынку калі мяне аказалася не занадта месца — ступ. Народа пачалася, калі адчынілі дзверы і ў залу ціха і, здавалася, неспрымальна ўвайшоў мужчына. Пашукаў вачыма і насправаўся да мяне. Сеў, калі пачаўся, ці не заняты гэты месца. Нехта задуціх правашайт і назлосна заўважыў: "Верамейчык вечна спазняецца". Незнаёмец абраўнуўся, з усмешкай памахаў кулаком. Народа скончылася, і мы разышліся. Тады нам не накіравана было пазнаёміцца.

Вясной 1987 года нас лёс сустрэў уноў. Я ішаў на дзевяцімесячны курс дырэктары сярэдняй школы краіны, які функцыянаваў пры Мінскім педагагічным інстытуте імя М.Горькага.

Мяне там абраў старшым паэтам, які пазней ахрысціў У.Верамейчыка — "старым генеральным дырэктарам". З Уладзімірам Міхайлавічам трапіў у агульную рабочую групу. Так вось я і сутыкнуўся са знаёмым патам. Наша знаёмства пераарло ў моцную дружбу. Мне даваўся пры пільнай неабходнасці адпаведнае слухачоў на 2 — 3 дні дамоў. У.М.Верамейчык адлучаўся з заняткаў, каб у складзе групы паэтаў і пісьменнікаў з'явіцца на пазелку ў зону з рэдакцыйным забаруджэннем. Там яны выступалі перад людзьмі са сваімі творамі.

Мы праводзілі на пенсію тэхніку Волгу Кузьмінчу Мухарышка, якіх амаль усе свядомыя ўжыццё аддала школе. Папрасіў у У.М.Верамейчыка напісаць з гэтай нагоды верш. Нао "сваіх" напісаў ён выказаў у час. Спецыяльна прыязджаў у школу, каб пазнаёміцца са зместам пазычнага твора і атрымаць нашу згоду. Мы адначасна ўхвалілі. Праз некаторы час на зямлячынцы вачыра "Пазізія цудоўнай радзі" наладзілі скарэйскіх бібліятэкаў і гонар творчасці У.Верамейчыка, ён прыняў той верш і ўручыў тэрыні. Мора алімпійскага запалана залу Пагошата сельскага клуба. Васкоў і іптер з прыемна-насло ўстапаюць той творчы вечар.

У нашай сямейнай бібліятэцы захоўваецца шэраг кніг У.Верамейчыка з падарачным надпісам. "Кліяна Прыляшо" мае тая ўласнаручны тэкст: "Дарагому Васілю Сінічаравічу Маркевічу, майму слаўнаму сябру, слаўнаму аратаму на ніве педагагічнай асветы, чалавеку з прычылкі краёў". Гэта было 14.10.88 г. А праз дзесяць гадоў атрымаў бандроль, дзе аказалася кніга вершаў і паэма "Ліханыя". А там такі тэкст: "Дарагому сябру Васілю Маркевічу, майму наменіку па таварска-прычылкі зоне па мовы і літаратуры і павяданнем іпчэі і радзіцы. Аўтар".

Вельмі цікава, што не стала ўжыцця такога цудоўнага чалавека, педагога, дырэктара, паэта, чалавека, які ледзь сябе перамаў першым настаўнікам і толькі потым творча-настаўнікам прашаўніком. Таму не памятаў вёску на стаўіну, што яму не раз прапаноўвалі. За гады педагагічнай дзейнасці паставіў сабе помнік — новы будынак школы, якая будзе нагадваць пра Настаўніка, які жыў з людзьмі і тварыў для людзей.

Царства небеснае яму! Няхай лёгкім пухам будзе яму наша беларуская зямля!

Васіль МАРКЕВІЧ, ветэран педагагічнай працы.

Уладзіміру Верамейчыку — паэту, чалавеку

Не стала сябра — проста чалавека. Пайшоў таварыш мой. Нямаючы дарогі. Жыць і тварыць яму б у новым веку, ды, мабыць, ён патрэбен Богу. Як усё змяніць, ён хацеў сваё сям'ю, і прымаць, і славіць, Але да сёння ўсё жыццё аднаго. Ён Верамейчык наведваў. Ён Верамейчык ён быў усім: Настаўнікам, дырэктарам і аўтарам. Сябе не шкалаваў зусім —

Ён працаваў і дзень, і ноч басконца. А быў ён простым і няпростым — такі характар ужо меў — і ў хвосці, і ў грыву ўсіх. Прахастаў. Так чысціў —

То мо таму ён сэрца пасаліў, што ўсё душою пчырао. Прымаў. Ён Ліханыю праставіў. На ўвесь свет, Не даў загінуць безыменна ён. Ягоны запавет. Учыць на людзях. Горыччу сваёй. У бары лх Нахава, Дзе тупіх зноў, Дзе ён з матулю знайшоў. Спакой, Паставіць помнік за мармуру і бетону. Напшціць нечаю рукой: "Настаўніку, што дарог нам,

Ад усіх уяўных ведрычар". А школе, якой вечна жыві ён, Жыць імем тым ён. Безліч дзеён — і гэта справдліва будзе! Не згасне зорка Верамейчыка-паэта, У зорнай ростані. Ён сонейкам сявіць. На ніве беларуска асветы Хай Беларусь асветы Вахмі злікаць.

Уладзімір НАЗАРАЎ, настаўнік Беларускай сярэдняй школы Рэчыцкага раёна.

Праграма тэлеперадач

НТБ

7.00 Сёння
7.15 "Вуліцы разбітых лістоў"
"Справа 1999".
9.00 Сёння
9.20 Крымінал. "Чыстасардэчнае прызнанне".
9.50 "Жаночы погляд" Аксаны Пукішай. 10.25 "Палудне".
11.00 Сёння
11.25 Вакцыя грошы.
11.55 Дэтэктыў "Дзяржаўны заходні караб".
13.40 "Сведка стагоддзя".
14.00 "Сведка стагоддзя".
15.25 "Дэспіс".
15.50 "Пінавае кіно".
16.20 Док-шоу "Я і мой сабака".
16.50 "Яна напісала збойства".
18.00 Сёння
18.35 Герой дні без галытукі.
19.05 "А, шчаслівычкі!".
19.50 Бавік "Агент нацыянальнай бяспекі-ІІ".
20.00 "Калічэжы".
21.45 Фільм "2010 год уступлення ў кантакт".

ГРТ

7.00 Навіны.
7.10 Праграма "100 %".
7.35 "Ералаш".
7.45 Камедыя "Альфі".
8.15 У свеце жывёл.
9.00 Навіны.
9.10 Смак.
9.30 "Смеханірама".
10.05 Камедыя "Лёгкае жыццё".
11.55 Сёння пачуццё.
12.35 Рэп, гармоніка любі!
13.05 Здароўе.
13.45 Гісторыя аднаго шэдэўра. Скарбы Крамля.
14.00 Навіны.
14.10 Серыя "Кітайскі гарадзкі".
15.05 "Качыныя гісторыі".
15.35 Сынчыя гісторыі.
15.45 "Каб памятаць...". Аляксандр Дзім'яніч.
16.25 "Жаночыя гісторыі".
17.00 Вачорныя навіны.
17.15 Навагодні прыгоды "Паскоранай дапамогі".
18.00 "Ералаш".
18.10 Дэтэктыў "Каломба адпраўляецца ў каледж".
20.00 Час.
20.40 Камедыя "Адзін дома-2".
22.55 Камедыя "Формула кахання".

КУЛЬТУРА

9.05 "Бусыля".
9.30 "Мой дыр".
10.00 "Каралеўскае вяселле".
Маст. фільм. 11.30 "Сенсацыя. Сенсацыя! Сенсацыя!".
11.55 Вачорны музыкант.
12.15 Архитектурная галерэя.
12.30 Залаты п'едэстал. Вачаслаў Вачаслаў.
13.00 Падарожжы талпы.
13.30 Навіны культуры.
13.45 "Успаміначы "Кабачок 13 крэслаў". 15.00 "Смех і горляя Болазды мора".
15.10 "Історыя каніярты".
16.10 "Історыя каніярты".
16.55 Разумныя і разумнікі.
16.55 Жывыя прыроды. "Праўда пра беларускіх мядзведзяў".
17.00 Вачорныя навіны.
17.20 "Ералаш".
17.25 Камедыя "Каралева бензакалоні".
19.00 Фільм "Водны свет".
21.30 Сёння.
22.45 "На футболе" і Віктарам Гусевым. 23.25 "Піраты XX стагоддзя". Спецпраграма.

НТБ

9.40 "Пікаваліні золата". 4-я серыя.
10.35 "Усё нармальна, мама!".
11.00 "Піраты-ер-пара".
11.30 "Валікае скеніанне".
12.00 Арсенал.
12.25 Фільм-казка.
13.40 "На грэбні хвалі".
14.35 25-ы чар.
15.00 Навіны.
15.05 "Сустрача ў Тройніку" з Аляксандрам Дамарашкі.
15.35 Крымінальнае дасле.
16.00 Галілоў. Мужчыны. Чэмпіянат Еўропы. Беларусы — Італія.
17.00 "Калічэжы".
17.20 "Пінавае АРТ".
18.50 "Бархты з бухты".
19.20 Тэлеанігатор.
19.40 Тэлебарометр. Прагнозы надвор'я.
20.00 Рэзананс.
21.00 Спорт-хур'ер.
21.15 Меладрама "Слёзы старога Пітэра".
22.55 Анджэй Вайда ў праграме "Новая каледжыя".

ГРТ

6.45 Слова пастыра.
7.00 Навіны.
7.10 Армейскі магазін.
7.40 "Альфі".
8.05 Рашышча зорка.
9.00 Навіны.
9.10 "Беларускія наваткі".
9.30 Пакуль усё да.
10.10 "КВЗ-2000". Фінал сезона.
12.15 Фільм "Паводле на Пакс-моя".
12.40 Клуб падарожнікаў.
13.20 "Эк. Семеінаўна".
14.00 Навіны.
14.10 "Кітайскі гарадзкі".
15.10 "Пінавае АРТ".
15.35 Разумныя і разумнікі.
16.05 Жывыя прыроды. "Праўда пра беларускіх мядзведзяў".
17.00 Вачорныя навіны.
17.20 "Ералаш".
17.25 Камедыя "Каралева бензакалоні".
19.00 Фільм "Водны свет".
21.30 Сёння.
22.45 "На футболе" і Віктарам Гусевым. 23.25 "Піраты XX стагоддзя". Спецпраграма.

КУЛЬТУРА

9.05 "ДТА".
9.30 Мультифільм.
10.50 "На радзіме белых мядзведзяў". Дак. фільм.
11.55 "Бабуныя рызніцы".
12.10 "І. Каваліскі ў аружэйнай паліцы".
12.35 Ток-шоу "Навабмажы". Раман Вішчок.
13.00 "Мой Эрмітаж".
13.30 Навіны культуры.
13.45 "Торні майстры". Муль-фільм.
14.00 "Міленскі ты мой".
14.10 "Міленскі ты мой".
14.20 "Міленскі ты мой".
14.30 "Міленскі ты мой".
14.40 "Міленскі ты мой".
14.50 "Міленскі ты мой".
15.00 "Міленскі ты мой".
15.10 "Міленскі ты мой".
15.20 "Міленскі ты мой".
15.30 "Міленскі ты мой".
15.40 "Міленскі ты мой".
15.50 "Міленскі ты мой".
16.00 "Міленскі ты мой".
16.10 "Міленскі ты мой".
16.20 "Міленскі ты мой".
16.30 "Міленскі ты мой".
16.40 "Міленскі ты мой".
16.50 "Міленскі ты мой".
17.00 "Міленскі ты мой".
17.10 "Міленскі ты мой".
17.20 "Міленскі ты мой".
17.30 "Міленскі ты мой".
17.40 "Міленскі ты мой".
17.50 "Міленскі ты мой".
18.00 "Міленскі ты мой".
18.10 "Міленскі ты мой".
18.20 "Міленскі ты мой".
18.30 "Міленскі ты мой".
18.40 "Міленскі ты мой".
18.50 "Міленскі ты мой".
19.00 "Міленскі ты мой".
19.10 "Міленскі ты мой".
19.20 "Міленскі ты мой".
19.30 "Міленскі ты мой".
19.40 "Міленскі ты мой".
19.50 "Міленскі ты мой".
20.00 "Міленскі ты мой".
20.10 "Міленскі ты мой".
20.20 "Міленскі ты мой".
20.30 "Міленскі ты мой".
20.40 "Міленскі ты мой".
20.50 "Міленскі ты мой".
21.00 "Міленскі ты мой".
21.10 "Міленскі ты мой".
21.20 "Міленскі ты мой".
21.30 "Міленскі ты мой".
21.40 "Міленскі ты мой".
21.50 "Міленскі ты мой".
22.00 "Міленскі ты мой".
22.10 "Міленскі ты мой".
22.20 "Міленскі ты мой".
22.30 "Міленскі ты мой".
22.40 "Міленскі ты мой".
22.50 "Міленскі ты мой".
23.00 "Міленскі ты мой".
23.10 "Міленскі ты мой".
23.20 "Міленскі ты мой".
23.30 "Міленскі ты мой".
23.40 "Міленскі ты мой".
23.50 "Міленскі ты мой".
24.00 "Міленскі ты мой".

Усміхнёмся разам!

— Сярожа, складзі сказ са словамі "кот" і "гладзец".

— Калі я выпадкова наступіў на лапу кота, ён закрываў: "Ты што! Гладзец трэба, куды нагу ставіш!"

— Калізія — гэта падзея, пры якой дзве небякі з'яўляюцца адначасова. Ясь, ці можаш ты прывесці прыклад калізіі?

— Так, Марыя Іванаўна. Бізніжы...

Калі школы стаць хлопчык і горка плача. Прахожа спачувае яму: — Што здарылася? Чаму такія горкія слёзы?

— За праклятага рэматызму.

— Бедны! Такі маленькі, а ўжо рэматызм.

— Не, я не хворы, проста ў дыктоўцы напісаў "рэматызм".

— Ну!

— Ціпер будзеш жаніцца?

— Уу!

— Як жа ты будзеш з нявестай размаўляць?

— Ну і ну!

— Вучылі цябе і беларускай мове, і рускай, і англійскай, і французскай, але, бачу, табе ні адна мова не патрэбна...

— Ну...

Алесь ПАСТАЎСКІ.

Пачатковая школа зачароўвання з французскім ухілам

Зусім не ўсё роўна, якім чынам жанчыны і мужчыны робяць спробу да збліжэння з прастаўтаным прайсцелатам. Карысныя парады на гэты конт дае французскі што-тыднёвік "Пары матч", прычым не толькі тым, хто толькі вучыцца фліртаваць.

Мужчынам ёсць